

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo etiam mortuus à comitibus & caeteris perinde atque viuus
honorabatur. Cap. LXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

sibi calamitatem præcipuè accidisse putarent, seque ipsos quasi communi humanæ vitæ salute orbatos mirabiliter affigerent.

*Quomodo funus Nicomedia Constantinopolis
in Palatium translatum sit.*

CAP. LXVI.

HIC milites arreptum cadaver aurea capsula includit, & undique purpurea veste contextum, Constantino-
polim perducunt. Ibi tum in omnium magnificentis-
simis imperatoriis ædibus celfo atque edito loco deponit:
luminibusq; circum funus aurea super candelabra accensis
admirabile spectaculum intuentibus præbebant, & sanè e-
iusmodi, quale nunquam in tetrivallum à condito mundo
sub sole visum est. Nam intus in ipso ferè medio regij Pa-
latij, excelsa & aurea capsula inclusum imperatoris corpus,
imperiali apparatu, id est purpura & diademate ornatu per-
multi circumfusi vigiles die noctuq; asservabant.

*Quomodo etiam mortuus à comitibus & cæteris
perinde atque vivus honorabatur.*

CAP. LXVII.

IAM totius exercitus duces & comites, omniumq; prin-
cipum cætus, quibus antea in more fuit Imperatorè ve-
nerari: pristinum morem & consuetudinem conseruantes,
statis temporibus introeantes, imperatorem in capsula ia-
centem tanquam vivum etiam post mortem humi procum-
bentes salutabant. Horum reuerentiam eodem pietatis of-
ficio subsequutus est senatus, & omnes reliqui magistratus:
Tum vero cuiusvis ordinis hominum etiam mulierularu
& puerorum infinita turba ad idem spectaculum conflue-
bat. Hæc per multos dies factitata: quòd exercitus confi-
stere funus eo loco, & per se asservari constituerat, quoad
eius filij reuersi, efferendo paterno per ipsos funere patrem
suum honorassent. Solus vero iste beatus imperator etiam
mortuus regnavit: Cùm ei soli post hominum memo-
riam, vel ipso Deo authore, omnes qui solebant hono-
res tanquam superstiti tribuerentur. Nam cum is so-
lus ex omnibus Imperatoribus Regem omnium Deum
& CHRISTVM eius, omnibus vitæ actionibus præ-

Qq 2

san-

EVSEBII DE VITA

sanctēque coluerit: iure sane etiam hunc honorem solus adeptus est, ut Dei voluntate, quod in eo morte sepultum erat, tamen apud homines regnaret, ut ista scilicet ratione nobis Deus significaret, animorum regnum, hiis qui non prorsus obduruerunt, nunquam consensescere, nunquam emori. Atque hæc quidem isto modo.

Quomodo exercitus decreuerit, ut eius filij Augusti vocarentur.

CAP. LXVIII.

INterea duces selectos quosdam è toto exercitu homines, quorum aliquando erga principem fides & beneuolentia perspecta fuit, ad Cæsares mittunt, qui omnem rem gestam eis nunciarent. Id quod illi cum diligenter fecissent, cumque statim quasi diuiniore quodam afflatu cuncte per omnes oras sparsæ legiones de imperatoris morte audiuisent: eodem animo & consensione statuunt, se perinde atque adhuc sibi magnus imperator Constantinus uiueret, neminem, præter eius filios Romani imperij principem agnituros. Ac non multo post, non iam eos Cæsares solum, verum etiam augustos omnes nūcupari volebant: quæ vox maximæ cuiusdam dignitatis plena, celsissimi imperij propria nota est. Hæcque omnium copiarum quocunque loco essent una eademque consensio, vel ipso temporis momento ad omnium aures peruenerat: cum ipsi sua decreta & sententias vicissim secum per scripta communicarent.

Romæ quis luctus ob Constantini mortem, & statuarum honos ei post mortem tributus.

CAP. LXIX.

VT verò imperatorem vita functum esse senatus populusque Romanus, ac tota imperatoria ciuitas accepisset: cum hac fama nihil sibi grauius aut luctuosius accidere posse existimarent, nullum dolori & lamentationi modum statuebant. Nam balnea clausa & fora, publica item spectacula summotæ, & præterea omnia, quæ per vitæ otium & tranquillitatem facere solebat animus pacatus, & nulla perturbatione impeditus. Nam qui ante omnibus læticiis affluebant, nunc tristi & demisso vultu in publicum procedebant: &

omnes